

kind & kunst Anita Twaalfhoven

Voor even zelf de baas van het museum zijn

Beeldende kunst

Kinderworkshops in het Stedelijk Museum, Amsterdam. Info: www.stedelijkmuseum.nl

In het tijdens de verbouwing geopende Stedelijk Museum geeft directeur Ann Goldstein een rondleiding voor volwassenen. Het groepje kinderen dat meedoet aan de workshop van architect Job Schroën loopt daar fluisterend langs. De architect van Benthem Crouwel, het bureau dat de verbouwing van het museum vormgeeft, laat hen zien waar je zoal aan moet denken als je een museum ontwerpt. "Zien jullie hoe leeg de inrichting is? In een museum moet alles saai zijn behalve de kunstwerken. Dan springen ze goed in het oog." Ook wijst hij op de plafondbedekking die het licht gelijkmatig over de ruimte verspreidt.

Straks mogen de kinderen hun eigen expositie maken maar eerst bekijken zij de tentoonstelling 'The Temporary Stedelijk 2'. Een muurschildering van Karel Appel 'die gewoon over het stopcontact heen heeft geschilderd' trekt de aandacht. Ook een metersbreed werk van Matisse is terug te vinden op de plattegrond die de kinderen bij zich dragen. Een meisje weet de titel en steekt enthousiast haar vinger op: 'De parkiet en de zeemeermin!'

In het atelier gaan ze aan de slag met plaatjes van de kunstwerken, witte vellen papier die de lege muren van een expositieruimte verbeelden en zwarte poppetjes als bezoekers. "Jij bent de baas van het museum en je mag zelf bedenken hoe jouw tentoonstelling er uitziet", zegt Job Schroën. "Alles is goed, zelfs de schilderijen in stukken knippen." Dat idee slaat aan: "Dan knip ik de zeemeermin uit het schilderij, want dat

Kinderen maken hun eigen expositie. FOTO TOMEK DERSU AARON WHITFIELD

is eigenlijk het enige mooie eraan", zegt een kind. Anderen kiezen voor het kleurige werk van Olivio Martinez Viera dat het midden houdt tussen graffiti kunst en reclameteksten.

Als de eerste kinderexposities af zijn mogen ze het met kunst beplakte papier onder de camera van een beamer leggen. De architect neemt hen mee naar de zaal naast het atelier en het resultaat is spectaculair. Op de vier muren vormen de projecties een expositie die geen conservator zou kunnen bedenken. Als verknijpt meesterwerk heeft Matisse's schilderij nu de vorm van een zesluik. De werken 'Résonance' en 'L'ac-

cord bleu' van Yves Klein zijn veranderd in levensgrote plafonddprojecties.

Rond een serie schilderijen in postzegelformaat van Mondriaan zijn met viltstift lijstjes getekend. Als de ouders komen kijken, is een meisje apetrots en ze geeft er spontaan een live performance bij: met gespreide armen danst ze rondjes door de zaal.

Margot Frank

Anne Frank is wereldberoemd, maar wat weten we eigenlijk over haar grote zus Margot? Ze was een sportief meisje dat goed kon leren en droomde van een beroep als kraamverzorgster. Tijdens de oorlog volgde ze een schriftelijke cursus Latijn. "Aan Margot is niets op te voeden, die is van nature de goed-, lief- en knapheid zelve", schreef Anne in haar dagboek. Als ze niet was omgekomen in het concentratiekamp Bergen-Belsen zou ze nu 85 jaar zijn. In het Anne Frank Huis is een tentoonstelling te zien over haar leven: 'Margot, zus van Anne'. www.annefrank.org

vonnen met 'Le renne blanc' en zondag 26/6 de Spaanse Marta Reig Torres met 'Port of call'. De drie deden onder meer ervaring op bij het Scapino Ballet en Het Nationale Ballet. Na afloop wijnproeverij voor de ouders en limonade voor de kinderen in de studio van de Meekers in Rotterdam. www.meekers.nl

Dansmiddagen

Tijdens de Meekers Middagen houdt de jeugdengroep van Arthur Rosenfeld open huis. Gastchoreografen gunnen een blik achter de schermen en geven een voorproefje van hun werk voor alle leeftijden. Op 29/5 de Israëlische Liat Magnezy met de choreografie '@HOME', 12/6 de Finse Jaakko Toi-

nu de verzameling, die 1300 werken omvat van magisch-realistische kunstenaars als Carel Willink, Pyke Koch en Dick Ket, in delen verkopen. Voor de Vereniging Rembrandt staat vast dat bepaalde onderdelen van deze collectie van groot belang zijn voor het Nederlands openbaar kunstbezit. Sanders: "Het is eeuwig zonde als die naar het buitenland verdwijnen, terwijl ze een prachtige aanvulling zouden zijn op onze museumcollecties."

Na de recente veiling van de Stuyvesant-collectie dreigt volgens Sanders voor de tweede keer in korte tijd een 'kunstcollectie van museale ambitie en kwaliteit' voor Nederland verloren te gaan.

Henny de Lange

De Vereniging Rembrandt wil een laatste poging ondernemen om delen van de kunstverzameling van ex-bankier Dirk Scheringa voor Nederland te behouden. Voorzitter Martijn Sanders heeft een klemmend beroep gedaan op de curatoren van Scheringa's failliete bankconcern DSB een moratorium in te stellen. Met dit rechtsmiddel kan de veiling van de kunstcollectie worden uitgesteld.

De curatoren maakten eind vorige week bekend dat het niet gelukt is één koper te vinden voor de hele collectie, waarop schuldeiser ABN Amro beslag heeft laten leggen. Ze willen

Vereniging Rembrandt: Stel de veiling uit

De Vereniging Rembrandt is een particuliere organisatie die al sinds 1883 Nederlandse musea steunt bij de aankoop van kunstwerken. Volgens Sanders wil de vereniging haar expertise graag inzetten voor het behoud van delen van de Scheringa-collectie. "We vragen de curatoren: gun ons als onafhankelijk en objectief instituut de tijd om te analyseren welke stukken uit de collectie onmisbaar zijn voor

tv Willem Pekelder

Matthijs van Nieuwkerk in 'De wereld draait door'.

Nipkowschijf voor rappe krappe pakkendrager

Tegen Twitter kan een eerbiedwaardig instituut als Nipkow, nog stammend uit het tijdperk van Tipp-Ex en typmachinelint, niet op, dus ruim voordat de jury het ANP verwoest, kwettert het kwebbelparadijs er al lustig op los. De ondeugd Cornald Maas (Avro's 'Opium') heeft zelfs de uiterst geheime groslijst weten te decoderen en twittert zo dicht tegen de waarheid aan dat de jury zich ijlings moet kalmeren met kamillethee, rustgevende biertjes en pinda's.

Tegen vijven zijn de tv-critici er uit: 'De wereld draait door' is de winnaar. Matthijs van Nieuwkerk heeft niet eerder zo'n goed jaar gedraaid, vindt de jury. Toegankelijk met hoge cultuur zoals klassieke muziek en poëzie, blijvend torenhoge kijkcijfers en een gedenkwaardig jubileum: al duizend uitzendingen.

Maar de rappe iets te krappe pakkendrager krijgt de prijs niet zomaar. "Ik erger me soms groen en geel", spreekt een van de juryleden bedroefd. "Van Nieuwkerk kiest altijd voor de machthebbers." "En dan de manier waarop hij uit effectbejag ruzies uit de hand laat lopen", vult een ander stokerig aan. "Pieter Storms en Jort Kelder vlogen elkaar gewoon in de haren." Nu is de geest uit de fles. "Hij slijmt", roept een derde. "Tim Knol was meteen de nieuwe Neil Young." Jaja, heel wat gekruide taal, daar in de Peperbus, het bestuursgebouw van de publieke omroep, maar nadat het stof is neergedwarreld, schuift de jury de Zilveren Nipkowschijf toch, bijna unaniem, richting arbeidersomroep. 'DWDD' heeft sterke concurrenten. Het was weer een goed dramajaar met series als 'In therapie' (NCRV), 'Bellicher, de macht van meneer Miller' (VPRO), 'Penzoa' (KRO),

'A'dam-E.V.A.' (Vara/VPRO/NTR) en 'Den Uyl en de affaire Lockheed' (Vara). Eensgezind is de jury allerminst. Waar de één door 'A'dam-E.V.A.' van 'de sokken af is gecharmeerd', al is het alleen al doordat 'een dikke man nu eens niet door Jack Wouterse wordt gespeeld', vindt de ander de serie 'uiterst irritant', en dat niet alleen 'omdat Cornald Maas er voor is, al is dat zeker een argument'. 'Bellicher...' wordt eveneens met beliste hand verdreven uit het Nipkow-paradijs. "Spannend en goed geacteerd, maar niets van te begrijpen."

Kort na het sneuvelen van 'In therapie' ('mooi maar ongeloofwaardig drama'), maakt een eenling zich sterk voor 'Penzoa' ('direct bij deel één wist ik: dit gaat 'em worden'). Met hem worden korte metten gemaakt. "Het begin is inderdaad uitstekend, maar daarna gaat het snel bergafwaarts", vindt de rest. 'Den Uyl...' houdt het tot de voorlaatste ronde vol ('uitstekend acteerwerk, goed scenario, historisch geloofwaardig'), maar moet het toch afleggen tegen 'DWDD', omdat, 'als Van Nieuwkerk onder de tram komt, wat de hemel verhoede, we volgend jaar te laat zijn.' Natuurlijk een bijkomend argument, maar toch.

Voor het eerst in de 50-jarige geschiedenis van Nipkow wordt ook een Tros-programma bekroond: een eervolle vermelding voor 'Ali B. op volle toeren', een 'ontroerend en samenbindend programma', denkt het gezelschap. Ali B. verwelkomt onze mobiele felicitaties met een spontane jubelrap, waarmee het Nipkow-imago vanaf nu misschien wat minder 'grachtengordelig' is. Laten we zeggen: één grachtje minder.

'Delen Scheringa-collectie horen in Nederlandse musea'

Henny de Lange

De Vereniging Rembrandt wil een laatste poging ondernemen om delen van de kunstverzameling van ex-bankier Dirk Scheringa voor Nederland te behouden. Voorzitter Martijn Sanders heeft een klemmend beroep gedaan op de curatoren van Scheringa's failliete bankconcern DSB een moratorium in te stellen. Met dit rechtsmiddel kan de veiling van de kunstcollectie worden uitgesteld.

De curatoren maakten eind vorige week bekend dat het niet gelukt is één koper te vinden voor de hele collectie, waarop schuldeiser ABN Amro beslag heeft laten leggen. Ze willen

het opvullen van lacunes in de collecties van Nederlandse musea." Een grondig onderzoek van de collectie heeft volgens hem ook nog nooit plaatsgevonden.

Scheringa kocht heel veel kunst voor het museum dat hij wilde bouwen in Opmeer, maar dat als gevolg van de teloorgang van het DSB-concern niet werd voltooid. Sanders: "Veel werken hebben nog nooit het depot verlaten."

Maar is de oproep van de Vereniging Rembrandt geen kansloze missie, gelet op de zware bezuinigingen die de kunstsector staan te wachten? Sanders erkent dat de meeste musea geen geld hebben om op korte ter-

mijn grote aankopen te doen uit de Scheringa-collectie. En op steun van de overheid, die onontbeerlijk lijkt, hoeven ze ook niet te rekenen. Maar er zijn wel degelijk fondsen bij OCW (onderwijs, cultuur en wetenschappen) waaruit geput kan worden bij belangrijke kunstankopen, benadrukt hij. "Ook daarbij willen we graag een bemiddelende rol spelen."

Sanders heeft overigens niet de illusie dat de echte topstukken in de Scheringa-collectie voor Nederland behouden kunnen blijven, omdat die inmiddels onbetaalbaar zijn. Dan doelt hij bijvoorbeeld op het pronkjuweel: 'Naaktportret in een rode stoel' van Lucian Freud.